

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Девня, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДЕВНЯ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д. ХР. ВЪЛЕВА

при участието на секретаря И. ИЛ. В.
като разгледа докладваното от Д. ХР. ВЪЛЕВА Административно наказателно дело № 20223120200401 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН и е образувано по жалба от Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ /ДПУСЯ, ЕИК 205756975, представлявано от инж. Ц. М. Б. – изпълнителен директор, чрез проц. представител – ю. к. М. К. срещу Наказателно постановление №НЯСС-308/22.12.2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор – София /ДАМТН/, с което на въззивника за нарушение по чл. 190а ал. 2 от Закона за водите /ЗВ/, на основание чл. 200 ал. 1 т. 39 от ЗВ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 000 лева.

Въззивникът счита обжалваното наказателно постановление за неправилно и незаконосъобразно, като постановено при нарушаване на материалния закон и процесуалните правила. Сочи, че при съставяне на АУАН са нарушени императивни разпоредби от ЗАНН като чл. 34 и чл. 40 от ЗАНН, като излага пространствени аргументи за това в жалбата. Счита, че при издаването на наказателното постановление е нарушен и материалния закон, в това число и чл. 28 от ЗАНН, който не е приложен от административно – наказващия орган, както и че е санкциониран за деяние, което не съставлява административно нарушение. На тези и други основания моли за цялостна отмяна на обжалвания акт. Претендира разноски. В с.з. въззивникът, редовно призован не изпраща представител.

Въззиваемата страна – ДАМТН, редовно призована не изпраща представител. Представя писмено становище, в което чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че констатациите на наказващия орган относно извършването на нарушението и неговия автор са правилни и обосновани и че при съставяне на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Моли съда, да потвърди наказателното постановление като правилно и законосъобразно и да му бъдат присъдени разноските по делото. В условията на евентуалност – в случай, че жалбата бъде уважена моли на въззивника да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер.

Контролиращата страна – РП – Варна, редовно призовани не изпращат представител за участие в делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.04.2021 г. свидетелките Н. И. и Д. К. – главни инспектори в регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях” - Североизточна България при ДАМТН извършили проверка на язовир „*****“, находящ се в землището на с. Радан войвода, обл. Варна, стопанисван от ДПУСЯ – София. При проверката се установило, че не е изпълнено задължително предписание, дадено в Констативен протокол № 05-01-40/02.10.2020 г., подписан и връчен на ДПУСЯ на 07.11.2020 г., а именно: „Да се почисти от храстовидна растителност въздушен откос“ със срок на изпълнение до 30.11.2020 г. Проверяващите установили, че почти цялата площ на откоса продължавала да бъде обрасла с дървета и храсти, като частично били извършени някакви малки действия по почистването ѝ, но не напълно. Поради това приели, че не е изпълнено предходно даденото предписание за условия за експлоатация на контролирания обект, с което въззивникът осъществил състава на нарушение по чл. 190а ал. 2 от ЗВ. За така установеното нарушение на 02.07.2021 г. бил съставен АУАН в присъствието на упълномощен представител на ДПУСЯ, който го подписал без възражения. В законоустановения срок също не постъпили писмени възражения срещу така съставения АУАН, при което административно – наказващия орган, след като се запознал със съдържанието на съставения АУАН, преценил, че в действителност е извършено описаното там нарушение на закона за водите и издал атакуваното НП, с което наложил на въззивника санкция в минимален размер.

Така описаната фактическа обстановка се приема за установена въз основа на кредитираните от съда като безпристрастно дадени и резултат от непосредствени лични възприятия показания на разпитаните свидетели, както и от приложените по делото писмени доказателства. Същите са

безпротиворечиви и преценени в тяхната съвкупност не налагат различни фактически изводи. Приетата за установена фактическа обстановка не се оспорва от въззивника, като възраженията му не касаят фактологията на събитията, а процесуално – правната и материално - правна законосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

При така установената по делото фактическа обстановка, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление по отношение законосъобразността, обосноваността и правилността му, съдът прави следните правни изводи:

Относно допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от легитимирано чрез правния си интерес лице, поради което е приета от съда като допустима.

Относно компетентният орган:

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Председателя на ДАМТН, съгласно правомощията му по [чл. 201 ал. 12 от Закона за водите](#).

Относно процесуалната законосъобразност на обжалвания административен акт:

Служебната проверка на въззивния съд констатира, че обжалваното наказателно постановление и акта за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадено не страдат от процесуални нарушения, даващи основание за отмяната му. В АУАН и НП фигурират всички нужни реквизити, които гарантират правото на защита на нарушителя и възможността да разбере в както точно е обвинен. Спазена е процедурата за издаването им, регламентирана в ЗАНН. Нарушението е описано ясно и точно, визирана е конкретно нарушената правна норма и всички свързани с нея законови нормативни актове, което е гарантирало правото на нарушителя да разбере какво именно нарушение му се вменява, за да може адекватно да организира защитата си по него. Акта е съставен в присъствието на упълномощен представител на нарушител, при което въззивникът е бил запознат своевременно със съставения му АУАН и е могъл да реализира правото си на защита с подаване на възражение срещу съставения му акт, от което право той не се е възползвал.

Досежно възражението за нарушаване на сроковете по чл. 34 от ЗАНН:

Съгласно разпоредбата на чл. 34 ал. 1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на

нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Цитираната разпоредба предвижда 2 хипотези, при които не следва да се образува административно - наказателно производство, а ако такова е образувано, то същото следва да се прекрати, тъй като се касае за преклузивни срокове. Тези две хипотези са следните: 1. Нарушителят е открит /известен е/ и не е съставен акт в течение на 3 месеца от установяването му; 2. Изтекла е 1 година от извършване на нарушението. Двете хипотези са посочени алтернативно в закона, т. е. достатъчно е едната от тях да е налице, за да се преклудира възможността за образуване, респ. продължаване на административно-наказателно производство. Когато са налице предпоставките за прилагане на 3 - месечния срок от узнаване на нарушителя, се изключва прилагането на 1 -годишния срок от извършване на нарушението. По смисъла на ЗАНН, откриване на нарушителя означава установяване на ФЛ /ЮЛ/ - автор на деянието, осъществяващо състав на административно нарушение. В настоящия случай компетентните контролни органи в лицето на служители на ДАМТН са установили, че има извършено нарушение по чл. 190а ал. 2 от ЗВ /неизпълнение на предписание в срок/ и кой е неговия автор на 22.04.2021 г. Актът е съставен на 02.07.2021 г. – преди изтичане на 3 месечния срок, визиран в ЗАНН, при което срока за съставянето му е спазен.

Що се касае до възражението за неспазване на чл. 40 от ЗАНН, то разпоредбата е безкрайно ясна – правилото е АУАН да се съставя в присъствието на нарушителя /респ. редовно упълномощен негов представител/ и свидетелите, които са присъствували при извършване или установяване на нарушението. Свид. Янкова – Костова е установила лично нарушението, при което безспорно се явява свидетел, при установяване на нарушението.

Относно материално-правната законосъобразност и обоснованост на обжалвания административен акт:

Налице е влязло в сила задължително предписание по чл. 190а ал. 1 т. 3 от ЗВ, което не е било изпълнено. Задължителното предписание има характер на принудителна административна мярка и подлежи на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност. Адресат на предписанието е ДПУСЯ, което е участвало в производството по неговото издаване и е могла да го обжалва пред съд. Това не е било сторено и процесното предписание е влязло в сила. Неизпълнението на влязлото в сила задължително предписание по чл. 190а ал. 1 т. 3 от ЗВ е неизпълнение на задължение по чл. 190а ал. 2 от ЗВ, което от своя страна е обявено за административно нарушение с чл. 200 ал. 1 т. 39 ЗВ и при така изтъкнатите съображения се налага извод правилност и законосъобразност на

фактическите и правни констатации по оспореното НП.

Видно от приложената към АНП Заповед №А-276/18.05.2021 г. на Председателя на ДАМТН съответните длъжностни лица са надлежно упълномощени от него както да дават предписания, така и да контролират тяхното изпълнение.

Правилно е било прието и че случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Допуснатото нарушение не се отличава от останалите от този вид, като следва да се има предвид, че с неговото допускане в съществена степен се засягат обществените отношения, регулирани както от европейското, така и от националното законодателство, свързани с безопасността на водоемите на територията на страната. Нарушението е с висока степен на обществена опасност, т. като води до необезпечаване на безопасното ползване на язовира и до риск от аварийна ситуация. Поради това съдът намира, че в случая не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и въззивникът е правилно санкциониран.

Твърди се от въззивника /макар и да не се представят доказателства в тази връзка, но това е служебно известно на съда/, че срещу него са издадени няколко НП за неизпълнение на няколко предписания, дадени с един и същи КП. Неизпълнението на всяко отделно предписание, дадено съгласно чл. 190а ал. 1 т. 3 от ЗВ, което не е било изпълнено в указания срок безспорно съставлява отделно административно нарушение, предвид разпоредбата на чл. 200 ал. 1 т. 39 от ЗВ, тъй като всяко едно от дадените предписания би могло да бъде изпълнено или не. Следователно всяко едно неизпълнено предписание изпълнява състава на отделно административно нарушение и в случая не може да се приеме, че е налице едно нарушение - неизпълнение на предписания, поради което следва да бъде наложено и едно административно наказание. В тази връзка издаденото наказателно постановление е издадено в съответствие и с нормата на чл. 17 от ЗАНН, доколкото не е налице повторно наказание за едно и също административно нарушение.

В случая имуществената санкция е наложена в размер на минималния предвиден в закона - 1 000 лева. Липсват данни и друг път да са налагани санкции за нарушения свързани с неизпълнение на задълженията описани в Закона за водите, поради което налагането на санкцията в минимален размер е правилно и обосновано.

По гореизложените съображения съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е правилно, обосновано и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

При този изход н аспора направеното искане на ДАМТН за

присъждане на сторените в производството разноси се явява основателно. Съгласно разпоредбата на чл. 63 д ал. 1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноси по реда на АПК. Според нормата на чл. 143 ал. 3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл. 63 д ал. 3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /както е в случая за ДАМТН - РО "Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях"-Североизточна България /, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Доколкото в съпроводителното писмо не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, то съгласно разпоредбата на чл. 37 ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение в минималния законов размер на 80 /осемдесет/ лева, която сума следва да се присъди в тежест на жалбоподателя и да се заплати от последния по сметка на ДАМТНРО "Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях" - Североизточна България.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 63 ал. 1 т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №НЯСС-308/22.12.2021 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор – София /ДАМТН/, с което на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК 205756975, представлявано от инж. Ц. М. Б. – изпълнителен директор за нарушение по чл. 190а ал. 2 от Закона за водите /ЗВ/, на основание чл. 200 ал. 1 т. 39 от ЗВ е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 000 лева.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК 205756975, представлявано от инж. Ц. М. Б. – изпълнителен директор, със седалище и адрес на управление: гр. София, р – н Средец, ул. „Княз Александър I“ №12 ДА ЗАПЛАТИ на ДАМТН-РО "Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях" - Североизточна България, сума в размер на 80 лева /осемдесет лв./, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63 д ал. 3 вр. ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 37 ал. 1

от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - Варна в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Девня: _____